

ACC. NR. 2344Landskap: HallandUpptecknat av: Emil LödermanHärad: _____ Adress: Svenstorp HofSocken: _____ Berättat av: Anna NilssonUppteckningsår: 1929 Född år 2 i _____LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV1.
(3 sidor)

2344

Uppteckningen rör "Älflietkan"

Uppå en klippa nere vid Sjöstranden.
 Där satt en flicka en sommardag.
 Hon hade en krans med blommor i handen;
 Hon sjöng, hon var så lycklig och full.

O, hvad det är skönt att här få sig spegla,
 Spegla sin bild uti källarna blå;
 Där hade jag skepp, så skulle jag segla,
 Segla på vågen, som stjärnorna gå.
 Eller var jag lik fisken, så skulle jag enig svinga,
 Svinga enig neder i åloarnas dal
 och höra den ljuflika musiken klinga,
 som strömkarlen spelar på älfkungen's lal.

Skriv endast på denna sida!

Så sjunger den lilla - det hördes från vägen
med lockande toner en ljusaude sång.
"Var modig, min fläkta, var glad uti kragen!
Kom och se och gästa hos en gång!"

Så hörde de tjufva förtrollande orden
till fläkkan, som uppså kljpsan pått,
Han glömde snart bort den grönstkaude jorden:
Hon stört' sig neder i vägnas natt.

Så komms små älfvor förtroligt till värte(s),
de lovs förtroligt den lilla i hand.
Så doppte de henne i vägnas skote.
I dopet hon fick sig förunderligt prouu.

Ja, med en guldkrona de hennes nu krona
till drokning uppså älfvornas bal.
Ju mera på fägring hon tänkte och ronte,
Och blef så för evigt i älfvornas pal.

När morgonen randas och solen uppträder,
så börja de alla att klaga och gry.
Hvar enda duggpärla i blomman försvinner
och bärar från alfvornas bleknande kind.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

2344